

Goldaketan itsasoan

El Mundo del País Vasco, 1991-07-26.

Goldea jakina denez, lurra lantzeko tresna da, ez itsasoaz; halere, Bolivar ospetsuak adierazpide hau erabili zuen Amerikako herrien askatasun bila zebilela sentitu zuen etsipena adierazteko.

Gizakia maiz erortzen da etsipenean, bizi-modua berez da zaila, baina gure artean euskaldun militantea bada bereziki. Euskara erabili nahiz, ezezagunen artean euskaldun bila haztamuka ibili ohi da; garai bateko txapelak ez du gaur laguntzen; paparreko ikurra erabili izan da, baina euskaldunak ez du markaketa hori gustoko. Hau harreman pertsonalaz ari garenean. Bada telefonozkoa ere; askotan deia egiten duenari erantzuten dion lehen hitza da klabea: "Bai", edo "Egunon"; baina askotan ez dizute hariaren bestaldetik ezer esaten; bada batzutan lagungarrikerik deia toki ofizialera egiten duzunean; iragarkietaz fidatzen bazara; eta zu ausartzen zara, atzo neroni bezala, eta euskaraz polito hartzen zaituzte zentralitan, zure etxean bazeunde bezalaxe, esanez zu eskatzen ari zaren bulegoarekin jarriko zaituela berehala; baina segidan hartzen zaituenak: "Dígame", esaten dizu, eta zeuk euskaraz firme, baina hariaren bestaldetik ere bai: "dígame, por favor", oso atsegin, hori bai, baina erdaraz. Eta zeuk haserrea gordetzen duzu, gizabidea duzulako.

Zertarako ari gara euskalduntze lanetan hainbeste neke eta diru sartzen, gero euskal erakundeekin ere euskaraz mintzatzerik ez badugu! Zerk motibatuko gaitu (Txepetxek ongi dion bezala), euskararik erabili ezan badugu?! Hemen, hitz politikak, kontsignetan; baina praktikan, lehorrean arrantzan jarriko bazina bezalatsu.